

I Olmo va brodar el futbol

Quedarà la temptació de preguntar-se quant més hauria pogut resistir Bèlgica si els músculs de Courtois no haguessin reventat encara amb 0-0. El seu substitut, Senne Lammens, va posar cara al drama de la seva selecció sent incapaç de retenir un xut de Cubarsí. Tot i que poc se li pot retreure al combinat de Rudi García, que va fer el que va poder perdent en l'escalfament a Tielemans, el capità i qui havia de moure els fils dels buròcrates belgues, i amb el crepuscular De Bruyne trotant la pota coixa. Cadascú pot posar el focus on més convingui. A l'intervencionista De la Fuente, que es va atrevir a asseure Pedri i va obtenir un gol de Fabián com a recompensa. En Lamine, al qual li continuen donant premis MVP amb raó. O a la rereguarda en ple. Però permetin-me que m'aturi a Dani Olmo un dels futbolistes amb qui és fàcil malacostumar-se a ser injust. Olmo ha de fer més que els seus companys perquè li tinguin en compte. Li passa al Barça, on se li apunten els gols i les assistències per veure si dona el nivell, i li passa a la selecció, on juga com els àngels, tot i que sempre després que el deixin de banda. Abans que Luis de la Fuente tornés a substituir-lo pensant a replicar el miracle de Merino, Olmo ens va obligar a estar més pendents del seu art que del seu color de pèl. Va ser un plaer. Sempre és bonic veure un futbolista brodar el futbol.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/esports/2026/07/11/olmo-brodar-futbol-132351561.html>